

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/256/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224980
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117224980.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., Československé armády 954/7, Hradec Králové, IČ: 247 851 99, právne zastúpeného JUDr. Jiřím Šmídom, usadeným euroadvokátom, ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., Ul. Svornosti 43, Bratislava, IČO: 47 255 773, proti žalovanej: E. O., H.. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/X, Prešov, právne zastúpenej Mgr. Matúšom Mackom, advokátom so sídlom Karpatská 804/10, Svidník, o zaplatenie 598,30 eura s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.10.2013 bod 4., v ktorej je uvedený poplatok za garantovanú službu v znení:

„Za poplatok za garantovanú službu sa Provident zaväzuje pre zákazníka zabezpečiť nasledovné:

- služby prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia a/alebo listového upozornenia na omeškania s uhradením sumy splatnej podľa tejto zmluvy,
- podporu prostredníctvom zákazníckej telefonической linky 0850111104 a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú Zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk <<http://www.provident.sk>> v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach zákazníka podľa tejto zmluvy,
- službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia,
- služby poskytnutia karty splátok zákazníkovi, ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto zmluvy,
- na základe písomnej žiadosti zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa tejto zmluvy najmenej štyri týždne, sa Provident zaväzuje akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie štyroch týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takejto splatnej sume právo na odstúpenie od zmluvy alebo na úroky z omeškania podľa čl. 10“, j e n e p r i j a t e ľ n á a z tohto dôvodu n e p l a t n á .

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve o zabezpečení splátok úveru č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.10.2013 v bode 1.2: „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1.1 zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 360,50 eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných mesačných splátkach a to v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 6 eur a poslednú splátku vo výške 6,50 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere“ j e n e p r i j a t e ľ n á a z tohto dôvodu n e p l a t n á .

IV. Žalovaná m á nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 15.12.2017 domáhal voči žalovanej zaplattenia 598,30 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 188,30 eura od 21.04.2017 do zaplattenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná a právny predchodca žalobcu, spoločnosť Provident Financial, s.r.o. (ďalej len „Provident“) uzatvorili dňa 25.10.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytla spoločnosť Provident žalovanej bezúčelový úver vo výške 700 eur. Peňažné prostriedky boli žalovanej odovzdané v hotovosti pri podpísaní zmluvy. Žalovaná sa úver zaviazala splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60 splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, t.j. 01.11.2013 a posledná splátka bola splatná dňa 19.12.2014. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala uhradiť náklady spojené s úverom vo výške 241,50 eura, ktoré zahŕňajú zmluvný úrok a administratívny poplatok, ktorý zahŕňa najmä spracovateľský poplatok a služby obchodného zástupcu spoločnosti Provident. Súčasne so zmluvou žalovaná uzavrela zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Služba zabezpečenia splátok úveru zahŕňala výber splátok každý týždeň v hotovosti prostredníctvom na to splnomocneného obchodného zástupcu spoločnosti Provident a to na žalovanou určenom mieste. Za to sa žalovaná zaviazala uhradiť sumu vo fixnej výške 360,50 eura, ktorú sa zaviazala splácať v celkovom počte 60 splátok, pričom splátky boli splatné spoločne so splátkami úveru, teda prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, t.j. 01.11.2013 a posledná splátka bola splatná dňa 19.12.2014. Celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť tak činila 1.302 eur (istina vo výške 700 eur, úrok a administratívny poplatok vyjadrené fixnou čiastkou po celé obdobie trvania úveru 241,50 eura a čiastka za zabezpečenie splátok úveru 360,5 eura). Celkovú čiastku 1.302 eura sa žalovaná zaviazala uhradiť v týždenných splátkach v celkovom počte 60 splátok á 21,70 eura. Žalovaná pôvodnému veriteľovi uhradila celkovo 703,70 eura. Pokiaľ ide o ukončenie pôvodnej zmluvy, konečná splatnosť úveru nastala 60 týždňov po podpísaní zmluvy, t.j. 19.12.2014. Žalobca, na ktorého bola postúpená pohľadávka, si teda uplatňuje istinu vo výške 188,30 eura, neuhradenú sumu zo zmluvy o zabezpečení splátok/ o poskytnutí služby komfort vo výške 168,50 eura, náklady spojené s úverom vo výške 241,50 eura a úrok z omeškania z istiny.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe namietala, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f/, j/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch. Rovnako je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že doposiaľ na predmetný úver zaplatila 703,70 eur, teda viac ako bola výška poskytnutého úveru, nemá podľa nej žalobca nárok na žiadne ďalšie plnenie. Rovnako podala vzájomnú žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.10.2013 bod 4., v ktorej je uvedený poplatok za garantovanú službu, ako aj neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmluve o zabezpečení splátok úveru č. 570363866 zo dňa 25.10.2013 v bode 1.2, a to s poukazom na to, že sporné poplatky v podstatnej časti nepredstavujú skutočné plnenie pre spotrebiteľov, sú neurčité, neprimerane prevyšuje skutočné náklady za predmet spolpatnenia a obchádzajú sa nimi spoločensky nežiaduce a neprijateľné neprimerané úroky, ktorých výška sa dá označiť ako úžerná.

4. Žalobca vo vyjadrení k vzájomnej žalobe poukázal na to, že jediným poplatkom, ktorý bol požadovaný od klienta pôvodného veriteľa je poplatok za tzv. garantovanú službu. Uviedol, že všetky práva, ktoré pre zákazníka zakladá garantovaná služba sú výsostne v prospech žalovaného. To či klient využije niektoré práva, ktoré mu plynú z garantovanej služby, je len na jeho uvážení. Uviedol, že pokiaľ ide o administratívny poplatok, tento si môže veriteľ účtovať a poplatky tohto charakteru sú prípustné aj v zmysle §2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a čl. 3 písm. g) Smernice EP a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS. Administratívny (garantovaný) poplatok bol dohodnutý v zmluve o úvere a slúži len na pokrytie administratívnych nákladov, ktoré vznikajú v súvislosti s uzavretím zmluvy a zároveň na pokrytie služieb, ktoré sú na jeho základe požadované. Presná výška poplatku bola navrhovateľke známa už pri uzatváraní zmluvy o úvere, pričom výška tohto poplatku sa po celú dobu trvania úver nezmenila. Poplatok je zároveň súčasťou RPMN, ktorá bola určená správne. Zmluvu o úvere a zmluvu o zabezpečení splátok úveru nie je možné pokladať za jeden záväzok, nakoľko sa jedná o dve samostatné, od seba nezávislé zmluvy a zároveň tak dva samostatné nároky. Vzhľadom na to že sa jedná o samostatný nárok, nemožno ho započítavať do príslušenstvá zmluvy o úvere. Dal do pozornosti, že Zmluva o zabezpečení splátok bola doplnkovou službou a nebola podmienkou uzatvorenia Zmluvy o úvere

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere, zmluvou o zabezpečení splátok úveru zo dňa 25.10.2013, výpisom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, vyjadrením strán sporu, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

6. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Provident) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 25.10.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 7000 eur. V zmluve je uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 22,38 % ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 100,80 eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 140,70 eura. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RMPN“) vo výške 70,38 %. Celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť Providentu na základe zmluvy je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu, predstavuje sumu 941,50 eura. Priemerná hodnota RMPN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe zmluvy predstavuje 46,06 %. Žalovaná sa zaviazala splatiť dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 15,70 eura a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 15,20 eura. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Pokiaľ ide o spôsob plnenia zmluvy, v zmluve je zaškrtnuté políčko „Hotovostný režim“, ktorý znamená, že žalovaný sa zaviazal splácať splátky osobne v ktorejkoľvek banke alebo pobočke banky vkladom na účet Providentu. Zároveň žalovaná potvrdila prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti. Rubová strany zmluvy obsahuje bez jej bližšieho vysvetlenia, či ide o všeobecné obchodné podmienky alebo iné podmienky, v bode 4 objasnenie poplatku za garantovanú službu, pričom Provident sa zaviazala za tento poplatok pre zákazníka zabezpečovať nasledovné: (i) službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia a/alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto zmluvy, (ii) podporu prostredníctvom zákazníckej telefonickej linky 0850111104 a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk, v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach zákazníka podľa tejto zmluvy, (iii) službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia, (iiii) službu poskytnutia Karty splátok zákazníkovi, ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto zmluvy, (iiiiii) na základe písomnej žiadosti zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa tejto zmluvy najmenej štyri týždne, sa Provident zaväzuje akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie štyroch týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takejto splatnej sume právo na odstúpenie od zmluvy alebo na úroky z omeškania podľa článku 10.

7. Dňa 25.10.2013 žalovaná a právny predchodca žalobcu uzatvorili tiež zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Na základe nej sa poskytovateľ, spoločnosť Provident, zaviazal, že žalovanej za odmenu bude počas platnosti tejto zmluvy pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý jej bol poskytnutý na základe zmluvy číslo 570363866, a to v jej bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru, spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná sa zaviazala poskytnúť potrebnú súčinnosť s tým, že prevzatie peňažnej hotovosti sa uskutoční v mieste trvalého pobytu zákazníka alebo na inom mieste, určenom predchádzajúcou vzájomnou dohodou zmluvných strán. Žalovaná sa zaviazala, že za poskytnutie tejto služby zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 360,50 eura v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach vo výške 6 eur a poslednú splátku vo výške 6,50 eura počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy.

8. Z výpisu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná uhradila na úvere číslo 570363866 sumu 703,70 eura.

9. Dňa 31.03.2017 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Provident ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky na súčasného žalobcu. Žalovanej bolo postúpenie pohľadávky oznámené listom zo dňa 10.04.2017.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. 25.10.2013 (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

12. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

13. Podľa § 2 písm. i) ZoSÚ, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumie celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

14. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. f, j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

16. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

18. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. 25.10.2013 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej

podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

23. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

25. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

26. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

27. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

28. Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

29. Podľa § 8 ods. 1 citovaného zákona obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu

alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k

- a) existencii výrobku alebo k povahe výrobku,
- b) hlavným znakom výrobku, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkom po predaji výrobku a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na výrobku,
- c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo výrobku,
- d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody,
- e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy,
- f) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby a vlastníctvo práv vyplývajúcich z priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania, alebo
- g) právu spotrebiteľa vrátane práva na výmenu dodaného výrobku alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

30. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k vzniku zmluvného vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. V danom prípade právny predchodca žalobcu je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Žalovaná pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 ZoSÚ, ako aj § 52 a nasl. OZ zmluvou spotrebiteľskou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver.

31. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 570363866 súd zistil, že súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená aj zmluva o zabezpečení splátok úveru. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru. Vznik zmluvy o zabezpečení splátok úveru je podmienený vznikom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ide o doplnkovú službu súvisiacu so spotrebiteľským úverom, pričom aj v iných konaniach vedených na tunajšom súde vypovedali obchodní zástupcovia právneho predchodcu žalobcu, že zmluva o zabezpečení splátok bola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. sp. zn. 10Csp 104/2017, sp. zn. 20Csp/86/2016). Z tohto dôvodu odplata za službu, ktorá bola predmetom zmluvy o zabezpečení splátok úveru - vyberanie splátok úveru vo výške vyššej ako 50 % samotného poskytnutého úveru, mala byť preto podľa názoru súdu v zmysle § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda aj do ročnej percentuálnej miery nákladov. Nesprávne uvedenie údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má rovnaké následky ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený vôbec, čo zákonodarca v zmysle §11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ spája so sankciou v podobe bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru.

32. Ročná percentuálna miera nákladov vyjadruje mieru nákladov na daný úverový, resp. aj inak označený finančný produkt. RPMN má teda zohľadniť všetky náklady, ktoré má dlžník vynaložiť v súvislosti s uzatvorenou zmluvou. Ide predovšetkým o úrok, poplatok za uzatvorenie zmluvy, poplatok za vedenie účtu, rôzne administratívne náklady, či inak označené náklady, medzi ktoré podľa názoru súdu patrí aj poplatok za poskytnutie služby výberu peňažnej hotovosti. RPMN musí zohľadňovať všetky náklady spotrebiteľa tak, aby bolo možné porovnať výhodnosť či nevýhodnosť jednotlivých produktov. Zmyslom povinnosti zverejňovať RPMN je umožniť spotrebiteľom, aby sa na trhu úverových či finančných produktov dokázali čo najlepšie zorientovať a porovnaním RPMN zistiť výhodnosť úveru. Uvedenie len úverovej sadzby, resp. uvedenie RPMN, ktorá nezahŕňa všetky skutočné náklady, ešte

neznamená, že dlžník bude mať úplné a dostatočné informácie o úvere, ktoré mu má ponúknuť práve údaj o skutočnej RPMN ako údaj zahrňujúci komplexné náklady. Z úradnej činnosti súdu je známe, že veritelia často krát ponúknu výšku úrokovej sadzby v nižšej výške a svoj zisk si kompenzujú prostredníctvom rôznych poplatkov, mnoho krát sofistikovane skrytých pod rôznymi poplatkami, tak ako to bolo aj v tomto prípade. Povinnosť priamo v zmluve uvádzať skutočnú RPMN a zároveň priemernú RPMN má pomôcť spotrebiteľom, aby dokázali porovnať jednotlivé úvery. Súd považoval konanie právneho predchodcu žalobcu za nekalosúťažné konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď neuviedol vo výpočte RPMN všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a tak úmyselne vyvolal dojem výhodnosti úveru, čo mohlo mať bezpochyby vplyv na správanie spotrebiteľa pri výbere úverového produktu. Takémuto konaniu veriteľa nemožno priznať ochranu.

33. Súd ďalej z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda jednoznačná špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V zmluve sa síce nachádza, že konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy, avšak takúto formuláciu konečnej splatnosti súd považuje za nedostatočnú, keďže neposkytuje spotrebiteľovi jasný údaj o tom, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Aj Súdny dvor vo svojom rozhodnutí pod sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Bíroová uviedol, že síce nemusí byť nutne uvedený konkrétny dátum splatnosti splátok, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Súd má za to, že formulácia 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy neumožňuje spotrebiteľovi jednoducho, bez zložitých výpočtov a k tomu potrebných pomôcok dopracovať sa k presnému dňu konečnej splatnosti. Nie je ani zrejmé, či splatnosť začína plynúť nasledujúci deň po uzatvorení zmluvy alebo už v deň uzavretia zmluvy, a teda aj takáto neurčitá formulácia spôsobuje to, že spotrebiteľ sa nemôže jednoducho dopracovať k konečnej splatnosti.

34. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ z dôvodu, že neobsahuje špecifikáciu, v akom rozsahu splátka úveru zahŕňa v sebe úhradu istiny, úrokov a iných poplatkov, súd uvádza, že podľa jeho názoru žiadnym spôsobom výkladu citovaného zákonného ustanovenia (či už gramatickým, logickým, systematickým) nemožno dospieť k záveru o nutnosti rozčlenenia splátky, ktorá bola dohodnutá v zmluve, ako celková splátka zahŕňajúca istinu, úrok, prípadne poplatky, že by mala byť v zmluve v rámci danej náležitosti zmluvy rozčlenená na jednotlivé jej zložky. Ak by zákonodarca mal túto snahu, nepochybne by sporné ustanovenie naformuloval tak, aby bolo z neho zjavné, že v zmluve musí byť osobitne uvedená splátka istiny, osobitne splátka úrokov a osobitne splátka poplatkov. Z formulácie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva to, že dohodnutá mesačná splátka zahŕňa všetky spomínané komponenty.

35. V tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.2.2018 sp. zn. 3Cdo 146/2017 a zo dňa 17.4.2018 sp. zn. 3Cdo 56/2018, v zmysle ktorých „úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Úmyslom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. V zmysle vyššie uvedeného nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu §

9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky“.

36. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 700 eur, pričom táto právnomu predchodcovi žalobcu poukázala úhrady v celkovej výške 703,70 eur. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná uhradila viac, ako bola povinná, súd žalobu žalobcu zamietol.

37. V priebehu konania bola zo strany žalovanej podaná i vzájomná žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

38. Vo vzťahu k poplatku za garantovanú službu, súd poukazuje na to, že daný poplatok za garantovanú službu je v zmluve o spotrebiteľskom úvere stanovený pevnou sumou vo výške 140,70 eur. Možno konštatovať, že sa jedná v podstate o poplatok za správu úveru, ktorý nie je transparentný a navyše je od 10.6.2013 zákonom zakázaný (§ 9 ods. 10 ZoSÚ). Veriteľ tento poplatok žiada aj za také úkony, ktoré je povinný aj bez poplatkov vykonávať v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere. Pokiaľ ide o kartu splátok ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách, táto slúžila len potrebám právneho predchodcu žalobcu, čo vyplýva aj zo zmluvných podmienok, pretože záznamy do nej wpisuje len poverený zamestnanec právneho predchodcu žalobcu alebo jeho obchodný zástupca a je majetkom spoločnosti. Na začiatku zmluvného vzťahu nie je navyše ani zrejmé, či k poskytnutiu čo i len jednej z uvedených služieb aj reálne dôjde. Aj za stavu, že spotrebiteľovi žiadna služba poskytnutá nebude, je v zmysle zmluvy povinný poplatok zaplatiť. Navyše podľa názoru súdu stanovením paušálnej výšky poplatku je evidentná snaha obísť prípadnú požiadavku presne vyčíslit náklady vzniknuté s poskytnutím tej ktorej služby, napr. zaslaním upomienky, vyhotovením duplikátov zmluvných dokumentov, atď. Predmetné ustanovenie zmluvy o poplatku za garantovanú službu tak vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa, a to s ohľadom na koncepciu a samotnú výšku poplatku.

39. Súdu je tiež z jeho činnosti známe, že výška poplatku za garantovanú službu sa odvíja od výšky poskytnutého úveru. Poplatok za garantovanú službu, ktorý má pokryť náklady na správu úveru však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru a to vedie k záveru o tom, že týmto pomerne sofistikovaným spôsobom bola snaha opticky vyvolať dojem výhodnosti úveru pre nízku úrokovú sadzbu, aj keď v skutočnosti administratívne 140,70 eura predstavuje 20,1 % z úveru. Išlo by nepochybne o dohodu o úrokoch v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobovalo jej neplatnosť zo zákona s poukazom na § 39 a 3 ods. 1 OZ.

40. Spotrebiteľ by mal platiť poplatok za dodané skutočné plnenie (tzv. teória skutočného plnenia), musí byť preto predmet administratívneho poplatku určitý a musí byť v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nejedná sa totiž o prípad vylúčenia súdnej kontroly v zmysle § 53 ods. 1 vety druhej OZ, keďže administratívny poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia úverovej zmluvy (hlavný predmet je poskytnutie úveru za úrok, ako to vyplýva z § 497 Občianskeho zákonníka), navyše nie je vyjadrený určito a transparentne a rozhodne nebol individuálne dojednaný. Z uvedených dôvodov súd považoval administratívny poplatok v zmluve o spotrebiteľskom úvere za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

41. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v zmluve o zabezpečení splátok úveru, odmena za službu v nej uvedenú bola stanovená vo výške 360,50 eur. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že táto zmluva je samostatnou akcesorickou zmluvou k zmluve o spotrebiteľskom úvere, no nie je podmienkou získania úveru. Toto jeho tvrdenie je však v rozpore s vykonaným dokazovaním. Ako už bolo vyššie uvedené, súd je známe z jeho rozhodovacej činnosti, že vznik zmluvy o zabezpečení splátok úveru je podmienený vznikom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ide o doplnkovú službu súvisiacu so spotrebiteľským úverom, pričom aj v iných konaniach vedených na tunajšom súde vypovedali obchodní zástupcovia právneho predchodcu žalobcu, že zmluva o zabezpečení splátok bola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. sp. zn. 10Csp 104/2017, sp. zn. 20Csp/86/2016). Žalovaná na to, aby dostala finančné prostriedky

v okamihu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (čo je prioritným záujmom spotrebiteľov žiadajúcich o úver) musela uzatvoriť aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Nemožno preto pripustiť obídenie ochrany spotrebiteľa tým, že sa forma splácania úveru vyčlení do samostatnej zmluvy a tváriť sa, že ide o samostatnú zmluvu so samostatnou cenou, ktorá by práve preto, že nie je súčasťou textu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemala podliehať kontrole v rámci ochrany spotrebiteľa. S ohľadom na uvedené je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. V prípade zmluvy o zabezpečení splátok úveru ide totiž o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže jej obsahom je predovšetkým spôsob splácania dohodnutého úveru. Hlavným predmetom plnenia je teda stále poskytnutie úveru za úrok. Iný výklad pripúšťajúci vylúčenie súdnej kontroly takejto zmluvy by bol v rozpore s ratio legis ustanovenia § 53 ods. 1 OZ, dodávateľ by totiž mohol základnú (úverovú) zmluvu rozčleniť na viaceré samostatné zmluvy, ktoré by upravovali samostatne jednotlivé zmluvné podmienky a to by znamenalo, že v každej takejto zmluve by zmluvná podmienka bola hlavným predmetom plnenia, čo by znemožňovalo posúdenie jej neprijateľnosti. Takýto výklad nepochybne by bol v rozpore so sledovaným účelom citovanej právnej úpravy.

42. Zmluvu o zabezpečení splátok úveru teda vzhľadom na jej akcesoritu k hlavnému vzťahu nemožno posudzovať samostatne. Uvedená skutočnosť znamená, že do RPMN mala byť zahrnutá aj odmena podľa tejto zmluvy (ako to už súd vyššie uviedol), čo vyplýva z § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Podľa tohto ustanovenia do celkových nákladov spotrebiteľského úveru patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Údaj o RPMN je najdôležitejším údajom pre spotrebiteľa z hľadiska jeho rozhodovania o výhodnosti či nevýhodnosti príslušného úveru. Pokiaľ takýto údaj je uvedený v nižšej hodnote ako v skutočnosti je, nepochybne tým dochádza ku klamaniu spotrebiteľa. Zákaz klamania spotrebiteľa je upravený v § 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a tiež pri nekalých obchodných praktikách v zmysle § 7 a § 8 zákona č. 250/2007 Z. z.. Nezahrnutie odmeny zo zmluvy o zabezpečení splátok do RPMN možno teda považovať za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zo zákona zakázaná, a preto je potrebné vysloviť aj neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky.

43. Tak zmluva o zabezpečení splátok úveru, ako aj úverová zmluva sú formulárovými zmluvami, ktorých obsah žalovaná ako spotrebiteľ nemohla ovplyvniť. Preto ich nie je možné považovať za individuálne dojednané. V súvislosti s tým je potrebné poukázať na znenie citovaného ustanovenia § 567 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého sa dlh plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka. Zo zákona teda vyplýva, že dlh sa platí, ak sa nedohodnú inak, v mieste bydliska dlžníka (spotrebiteľa). Súdny dvor v bode 68 rozsudku C-415/11 uviedol: „Ako uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, pri otázke, či podmienka spôsobuje „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa, treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Okrem toho sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Pokiaľ ide o otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery“, treba konštatovať vzhľadom na šestnástu odôvodnenie a ako v podstate uviedla aj generálna advokátka v bode 74 svojich návrhov, že, vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní.“

44. Je zrejmé, že odmena za výber splátok predstavuje viac ako 50 % poskytnutého úveru (360,50 eura z 700 eur predstavuje presne 51,5 %) a výrazne presahuje dohodnutý úrok a administratívny poplatok. Výška odmeny je neprimeraná, nepochybne aj v rozpore s dobrými mravmi. Aj pri tejto odmene súd poukazuje na vyššie uvedené závery o snahe skryť skutočný účel tejto odmeny, ktorej výška sa tak isto odvíja od výšky úveru. Odplata bola určená vo výške 51,5 % zo sumy poskytnutého úveru bez ohľadu na prejdenú trasu obchodného zástupcu, čo taktiež podporuje tézu o získaní finančných prostriedkov od spotrebiteľa v priamej úmere od výšky poskytnutého úveru a nie od reálnych nákladov právneho predchodcu žalobcu. Súd preto považoval za právne dôvodné vysloviť neprijateľnosť citovaných zmluvných podmienok.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. Žalovaná bola úspešná v celom rozsahu, a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Okresnom súde Prešov.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.